

og nede i det andet Ting ligger der allerede 2 lignende Forslag og vente paa at komme til Forhandling. Selv om der kan være adskillige Ulemper ved den gældende Tilstand, det skal jeg ingenlunde benægte, tror jeg dog, at det vil være det rigtigste at vente, indtil det i næste Samling viser sig, om vi kunne enes om en samlet Fiskerilov, der er nogenlunde tilfredsstillende i sin store Almindelighed.

Jeg skal derfor tillade mig at anbefale at forkaste de af Mindretallet stillede Forslag.

Ordføreren (Johnsen): Med Hensyn til de stillede Underændringsforslag skal jeg til Nr. 2 bemærke, at den paagældende Bestemmelse i Ændringsforslaget paa dette Punkt er i nøje Overensstemmelse med, hvad Folketinget og Landstinget have vedtaget og Regeringen foreslaaet. En Vedtagelse om Forandring i denne Bestemmelse synes derfor let at kunne bevirke, at Lovforslaget mødte Hindringer paa sin Vej. Allerede af den Grund synes jeg, at der er væsentligt, der taler imod at vedtage dette Underændringsforslag. Men for øvrigt tror jeg heller ikke, at det i og for sig vilde være uheldigt at begrænse Ministerens Myndighed paa den Maade, der foreslaas, thi naar det Tidspunkt, efter hvilket det skulde være frit at bruge de Vaad, der anses skadelige overfor den paatænkte Foranstaltning, er sat til 1. November, da er dette sikkert i det mindste $\frac{1}{2}$ Maaned for tidligt. Efter hvad jeg ved, kan Fisken udvikle sig godt til Midten af November, og det vilde da sikkert være uheldigt, om Ministeren ikke skulde kunne forbyde at bruge disse Vaad længere end til 1. November. Der kan formentlig ogsaa være Mulighed for at begynde Indplantningen allerede før Midten af Marts, dette er neppe utænkeligt — i alt Fald har jeg min Formodning herom fra ret kompetent Side —, f. Eks. i særlig milde Vintre. Derfor vilde det ogsaa være uheldigt, om Brugen af disse Vaad skulde være ubetinget tilladt indtil 15. Marts, saaledes som foreslaaet ved Underændringsforslaget. At frygte Misbrug fra Landbrugsministerens Side — og det maa jo være Grunden til, at det ærede Medlem har stillet sit Forslag — forekommer der mig ikke at være nogen videre Anledning til. Man kan dog ikke forudsætte, at Ministeren vil handle anderledes end formaalstjenligt for den Foranstaltning, der er Tale om.

Underændringsforslag Nr. 3: gaar ud paa, at der tilføjes en ny Paragraf, saa-

lydende: „Efter Andragende fra de vedkommende lokale Fiskeriforeninger kan Landbrugsministeren tilstede Afvigelser fra de i Fiskeriloven af 5. April 1888, §§ 30 til 33, indeholdte Bestemmelser.“ Jeg maa tilstaa, at det noget har forundret mig, at den ærede Forslagsstiller har villet søge at hæfte denne Bestemmelse til Lovforslaget, idet den jo ligger ganske udenfor Lovforslagets Ramme, hvad den ærede Forslagsstiller formentlig ogsaa tidligere maa have erkendt, da han har fremsat et særligt Lovforslag, vel ikke ligelydende med Underændringsforslaget, men dog i samme Retning, tilsigtende at indskrænke de laasede Vande. Spørgsmaalet herom er jo under Overvejelse i Udvalget angaaende Saltvandsfiskerilovforslaget, og det synes at maatte være rettest at lade dette Udvalg blive færdigt med sine Overvejelser, inden der lovgives paa dette Punkt. Samme Betragtning kan ikke anvendes overfor Indplantningen. Der er Forholdet anderledes, idet der er Enighed fra alle Sider. I alt Fald vilde jeg gerne bede den ærede Forslagsstiller om at maatte blive fri for denne Tilføjelse til Lovforslaget, da jeg er tilbøjelig til at ansæ Vedtagelsen deraf som noget nær ensbetydende med, at Lovforslaget i den foreslaaede ændrede Skikkelse forkastes. Hvad de laasede Vande og disses Betydning angaar, da skal jeg ikke komme nærmere ind herpaa ved denne Lejlighed. — Jeg vil meget bede ærede Medlemmer, der interessere sig for Lovforslagets Gennemførelse i den Skikkelse, det vil faa, naar det stillede Ændringsforslag vedtages, at stemme imod Underændringsforslagene.

Dalsgaard: Der er jo stadig ikke meget Systemskifte at mærke i den ærede Landbrugsministers Stilling til mine Forsøg paa at faa de laasede Vande i Limfjorden lukkede op. Hans Stilling er stadig den samme som hans Forgængeres, at det maa vente, til vi faa en almindelig Revision af Fiskeriloven. Den ærede Minister nærer jo Haab om, at det ikke vil vare længe, inden vi faa den Revision. Ja, gid dette Haab maa gaa i Opfyldelse, men det synes mig i hvert Fald, at der var al Grund til, naar vi i Aar alligevel ville gaa til en stykkevis Revision af Fiskerilovgivningen, saa ogsaa samtidig at hæve disse forældede Laasningsbestemmelser. Men da der jo ikke er allermindeste Udsigt til, at mine Forslag kunne blive vedtagne for Tiden her i Tinget efter den Stilling, den ærede Minister og nu ogsaa det ærede 2det